

[Holstein.]

Men hvem er det, der besudler vor danske Rede og dens Forsvar? Er det ikke dem, der har Ansvaret for, at saadanne Forhold opretholdes, at de overhovedet har kunnet blive til Virkelighed? Er det ikke den Stats- og Forsvarsminister, som vover at lade dem bestaa under de storpolitiske Farer og Konfliktmuligheder, dette lille Land maa se i Øjnene? Jeg troede, at den, der besudler, er den, der har foraarsaget Griseriet, og som har Ansvar for, at det opretholdes, ikke den, der reagerer mod det og forlanger det fjernet. Hvem er det, som besudler og bringer Skam over Danmarks Rede ved at lade Forsvaret for den under uhørt alvorlige storpolitiske Fremtidsperspektiver henligge i en Tilstand af Svaghed og Utilstrækkelighed, som maa fylde enhver Dansk med Sorg og Harme? Hvem er det, som Aar ud og Aar ind og Dag efter Dag har undermineret og undergravet det danske Forsvar og demoraliseret Befolkningens nationale Nødværgelje? Hvem var det, som forleden kynisk og fripostigt erklærede, at Afrustningspolitikken er ikke opgivet, den venter bare paa socialradikalt Flertal i Landstinget. Hvem er det, der ikke har moralsk Mod og Redelighed nok til at lade de elementarreste forsvarsmæssige Sikkerhedsforanstaltninger iværksætte, men Uredelighed nok til samtidig at give Udlandet Skin af, at alt hvad der bør og kan gøres, bliver gjort? — Hvorfor honoreres Generalkommandoens sagligt velbegrundede Krav til Grænseforsvarets Førstærkning ikke? — Hvorfor nøjes man med ikke halve, men Femtedels Foranstaltninger? — Lad os ikke forveksle det danske Forsvars Smædere og Besudlere med dem, der stadig har reageret og nu under dybt alvorlige Forhold i Verden paa ny reagerer imod Besudlingen, fordi alle deres mest pessimistiske Forventninger og Forudsigelser er gaaet i Opfyldelse.

De Herrer skal ikke upaataalt faa Lov til i denne Sag nu at bære Kappen paa begge Skuldre, snart at færdes ovre i Forsvarsfjendernes Lejr og snart at luske over i Forsvarsvennernes Lejr. Nu kræves der, at Befolkningen og den offentlige Mening faar klar Besked om, hvor vi har den højtærede Regering under den alvorligste forsvarspolitiske Situation, som Landet har staaet overfor siden Krigen.

Det ærede Medlem Hr. Westermann hævdede, at Sønderjyllands Skæbne militært set afgøres paa Sjælland, og heri har han for saa vidt Ret, som Tabet af Sjælland efter al Sandsynlighed betyder, at Sønderjylland ogsaa tabes. Men det kan ikke deraf

sluttes, at Sønderjylland ikke kan gaa tabt, uden at Sjælland gaar tabt.

Jeg tror ikke, der vil blive forsøgt Landgang og Besættelse af Sjælland, førend Jylland er taget. En Landgangs ekspedition til Sjælland med et urørt og uskadt Jylland i Ryggen er en saare risikabel og usandsynlig Strategi, navnlig hvis Sjællands Forsvar er nogenlunde i Orden. En helt anden Sag er et Luftangreb mod Sjælland og København. Derimod vil en Besættelse af Jylland og dets vigtigste Havne kunne forsøges udført med ringe Risiko og dog medføre afgørende militære Fordele ogsaa maritimt. En dobbelt Udfaldsport og Flankestilling, dels fra Lille Bælt og fra Jyllands Østhavne ud i Kattegat, dels sønden om i Sundet kan erhverves meget billigt og give stor Styrke i Forsvaret.

Formanden: Forskellige ærede Medlemmer har bedt om Ordet for korte Bemærkninger. Jeg vil imidlertid anse det for mest fremmede for Forhandlingen i sin Helhed at vente med disse korte Bemærkninger til længere frem i Tiden. (*Christmas Møller:* Saa er det aabenbart overhovedet ikke Meningen, der skal forhandles mere her i Tinget, Hr. Formand). Jeg beder om Ro. (*Ole Bjørn Kraft:* Det er det, man kalder for Demokrati!).

Rager: Jeg kan berolige ærede Medlemmer med, at jeg allerhøjest vil tale et Kvarter.

Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede Stats- og Forsvarsminister for de Meddelelser, som Ministeren gav angaaende Undersøgelserne ved Meteorologisk Institut. Jeg haaber, at de Foranstaltninger, der er truffet, skal give et tilfredsstillende Resultat.

Jeg vil dernæst gerne over for den højtærede Indenrigsminister udtale min Glæde over, at der i Indenrigsministeriet foregaar Undersøgelser angaaende det formaalstjenlige i en Boliglovgivning. Det vilde være urigtigt af mig igen at benytte Lejligheden til at minde om, at vi fortsat trænger til en saadan Boliglovgivning i København. Det har jeg gjort flere Gange i den sidste Tid. Men jeg vil dog gerne underbygge mit Krav herom med et Argument, jeg ikke tidligere har fremført, nemlig det rent beskæftigelsesmæssige. Forholdet er det, at i det Øjeblik en Lejlighed bliver fri, kan Lejen sættes op, men ellers ikke — jo, i et Tilfælde, nemlig saafremt der bliver foretaget nogle Forbedringer ved Lejligheden: saa kan